

Turna Ali

— prens · 23 Ağustos 2013

Vefasız sıralarda tükenirken yüreğin
Gözler yalan söylemez kapılara açılır
İnançsız yalanlarda sonlanırken süreğin
Karanfilden saçların ellerime saçılır

İnan çocuk utançtan aklarım karalandı
Gönül kapım kilitli sokaklar yaralandı

Ağlayan mazilerin telinde anacığın
Direngen emeklere dokunuyor saçları
Karalamış bahtını isyanda babacığın
Nasırlı yüzlerinde dolduruyor başları

Sevgiden pınar çocuk sel olsan akacağım
Sensizlik ırmağını kalbimde yakacağım

Turnanın nefesine bürünse kar gözlerin
Ağlamak haramları yanımda üzülürken
Minicik dillerine mim koyduğun sözlerin
Tanıdık şöleninde canların süzülürken

İnat sana ki oğul özüm sözdür yüzüne
Yarına kalmaz elbet acın közdür güzüne

Bulutlar yağmurlara yaşmağını sunarken
Avurtlarım iklimsiz geleceğe bağlandım
Özgürlük gömlekleri kavgalarda yunarken
Ateşin dumanında kömür oldum dağlandım

Unutmam yarenimsin çocuğumsun balımsın
Kahırlar söküğünü yamalayan halımsın

Ali'msin...